

מנוחת הלוחם

ז'אקי נחמה, אשר סירב להיות מוחלף ונשבע להי... שאר על הסירה כל עוד תימשך המערכה, מצא לו מקום להטוף תנומה, תחת ההגה של ספינתו: "כדי שאוכל לקום מייד, אם תבוא סירת המישטרה", אמר ז'אקי נחמה.

הדייג והים

נועם, אב לחמישה תינוקות, ביניהם שלישייה, החולים עתה כולם בחזרת, שעה שהוא נמצא על הים ואינו יכול לעזור לאשתו לטפל בהם, מוצא לו עיסוק כדי להרגיע את דאגתו למישפחתו: הדייג ברשת שאותה הביא עימו מהחוף.

המנהיג

גיורא צוקרמן, מנהיגם של השובתים, בוגר בית הספר הימי במימורת ויוצא אחת היחידות הקרביות המובילות של צה"ל, עובר מספינה לספינה כדי לעודד את אנשיו. הוא ראשון המועמדים לפיטורים.

אולם הפעם היה ברור למישטרה כי דרכייה עורמה והרמייה לא יועילו עוד. מפקדיה ידעו גם כי ספינות מישטרה החדשניות העשויות פיברגלס, לא יעמדו אף בנגיחה הקלה ביותר של סירות השובתים. העזרה שאותה לא הסכימה ההסתדרות להעניק לפועלים השובתים, ניתנה למישטרה, שוברת השביתה. שתי סירות של החברה ההסתדרותית העוגן הועברו לרשות המישטרה. סירה אחת, השייכת אביב הפידאיון שתקפו את מלון סבוי, יצרו ארמדה גדולה, אך גם לה לא היה כל סיכוי כנגד ארבעת סירות השובתים. למרות הצהרותיו של שר המישטרה, שלמה הילל, שנמסרו לכל עיתונאי שהיה מוכן להקשיב להן, כי המישטרה תישבור בכוח את השובתים מפרייהחוק שהתגללו לחייהם של השוטרים והעלו אותם על שירטון, החליטה המישטרה לנקוט דרך, אשר נדמה היה לה כי היא הקלה ביותר: להטיל הסגר יבשתי על סירות השובתים. (המשך בעמוד 28)

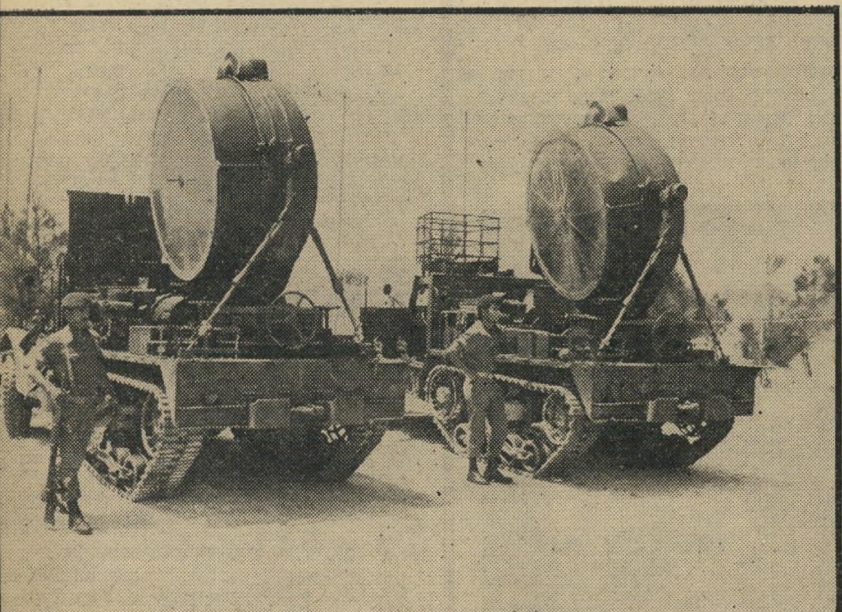
תדרות בגדה בנו! והם חזרו לים עם הסירות, והכריזו על שביתה חדשה. בשביתה הקודמת ניסו סירות המישטרה לתפוס את השובתים. אולם עדי-מהרה התברר למישטרה כי מול שוטרים היודעים להעניק דו"חות חנייה ביד רחבה, לתפוס גנבים זעירים רק כאשר מלשינים עליהם או לערוך ציד-מכשפות על מנהלי-מיפעי לים כאשר הדבר באופנה, ניצבים ימאים מנוסים, הגאים, נוטים, ספנים וצוללנים מנוסים, שאין המישטרה מסוגלת להתגבר עליהם בים.

כל 10 מטר חייל

בשביתה הקודמת נזקקה המישטרה לעזרמה ולרמייה כדי להשתלט על אחת מסירות הימאים. המנהיגים הומונו אז לשיחה בוועדה הפועל של ההסתדרות, כי אשר לאלה שנשארו בים הובטח שכל עוד נמשכת הישיבה בהסתדרות, לא תנסה המישטרה להשתלט עליהם. אך גיורא ו"קצוץ" לא הספיקו לחמם את כיסאותיהם בקומה החמישית, והמישטרה הסתערה על תבריהם השאננים בים, ותפסה אותם.

ולא להפעיל את הסירות. הם ידעו כי בוצר מתחין לכך בדיוק. בורברגע הוא היה נותן את העבודה כולה לקבלן הפרטי, ומפטר את כל הפועלים השובתים. כדי שיהיה להם סיכויימה להצליח ב שביתתם, השתלטו הימאים על הסירות ש- עימן הם עובדים משך כל השנה, ויצאו איתן לים. "עד שלא ימלאו את דרישור תינו ויפטרו את הקבלן, לא נשוב לחוף". בוצר מיהר למישטרה, והגיש תלונה על גניבת סירות קצא"א. הוא דרש מהמישטרה לתפוס את הגנבים, ולהחזיר את הרכוש הגנוב. בד"בבד עם כך פנו עורכי הדין של קצא"א אל בית הדין לעבודה, וביקשו צו שיתייב את העובדים לחזור לעבודה. לבית הדין לעבודה לא היתה כל אפשרות למסור את הצוויים לשובתים, הנמצאים בלביים. בית הדין הורה למישטרה להביא את מנהיגי השובתים אליו. אך למישטרה היה ברור כי המשימה הזאת כימעט בלתי אפשרית. לפני כשלושה חודשים ערכו אותם ימאים עצמם שביתה, באותו נוסח עצמו. השביתה היא הסתיימה רק אחרי שההסתדרות הבטיחה לטפל בעניינם, ולהקים ועדה שתפתור את בעיותיהם. כשהגשה הועדה את מסקנור תיה, היה ברור לימאים דבר אחד: "ההס-

הם מצאו עצמם במרכז הורקורים, והפכו לפתע ממפרנסי מישפחות רגילים, ואנשי ים העובדים קשה, ל"גיבורים". אך גיורא צוקרמן, שלמה ("קצוץ") בוגר, איתן פרייס, ז'אקי ("נחמה") נחמה, אברהם מצ' ליה, עמוס סינבון וחבריהם לים ולשבתי תה, לא שכחו את הסיבה האמיתית לשביתתם: כוונתו של מנכ"ל קצא"א להיפטר מהם, לגזול את מקורות פרנסתם, בעוד הוא מכניס מהדלת האחורית, במר קומם, את הקבלן הפרטי יונה לרר, הגורף מדי-חודש עשרות ומאות אלפי לירות ב"קצא"א. "אנחנו לא שובתים כדי לקבל שכר גדול יותר", מסביר מנהיגם של השובתים, גיורא צוקרמן. "אנחנו אפילו לא מתנגדים שיפטרו עובדים מהמחלקה שלנו, אם לא תהיה עבודה ולא יגיעו די מיכ ליות לנמל". טוען גיורא, אשר שמו מתנוסס בראש רשימת המועמדים לפיטורים, שאותה הגיש בוצר להסתדרות. "אבל לא ייתכן לפטר פועלים ותקיים ולהביא במקומם קבלן פרטי, ועוד לזכות במתיכת ההסתדרות לכך". ימאי קצא"א לא יכלו לפתוח בשביתה רגילה. שלא כפועלי בית החרושת, הם לא יכלו להכריז על שביתה. לשבת על החוף

אספקה באפלה

איתן פרייס, צל"שניק של צה"ל (יושב גבוה בספינת המירון), מביא בשעת לילה מאוחרת אספקה, מזון ומים לספינות השובתים, ומתקבל על ידי מנהיג השובתים גיורא צוקרמן (משמאל). לאחר שאיתן ירד לחוף הוא הפך האחראי על האספקה והחלפת האנשים לספינות.

תאורה קרביית

לאחר שהמישטרה הבינה כי המגע בין השובתים לחוף מתבצע בלילות, היא גייסה שני זרקורים רבי עוצמה המורכבים על זחל"מים, המאירים מדי לילה את הים. אולם למרות זרקורים אלה, מצליחים השובתים לנהל קשר תקין עם החוף, במועדים קבועים ומנקודות-ימיפגש קבועות.